



vooral plaats ingeruimd voor probeersels en inheems talent. Vorig jaar was een dgl. creatie-opdracht voor het Serapionstheater een regelrechte revelatie geworden. Dat heeft dit keer niet mogen zijn. Mathias Rüegg en zijn Vienna Art Orchestra kregen de kans om vanuit de muziek-avant-garde de sprong naar de scène te maken. Het werd een multi-mediaproject, op zoek naar een visualisering van muzikale structuren. Bewegende podiumstukken, lichteffecten, specifieke groepsopstellingen van muzikanten en daar doorheen improvisaties van drie dansers. Het bleef bij een verdienstelijke poging. Een ander project – eveneens in regie van een jonge inheemse kracht – bestond uit het terug opduiken van het vergeten, maar erg knappe theaterstuk *Donauwellen* van Fritz Kortner, over de zgn. “Stunde Null” bij de, ook zgn., “bevrijding” van Wenen door de geallieerden. De Oostenrijkse regisseur Horst Zankl ten slotte, kreeg na langjarige arbeid in het buitenland en slechts enkele Burgtheater-ensceneringen, nog eens de kans om zijn werk aan het thuisfront te ver-tonen. In samenwerking met de schilder Christian Ludwig Attersee encenseerde hij voor het Schauspiel

Bonn, in co-productie met de Festwochen, drie stukken omtrent “heldendom”: *Sieben gegen Theben* (Aischylos), *Mauser* (H. Müller) en *Philotas* (G.E. Lessing).

Traditioneel richt het programma van de Wiener Festwochen zich naar alle lagen van de bevolking, steunend op het principe van verscheidenheid in het aanbod. Om dat te benadrukken werd het onderdeel “Junge Festwochen” opgezet, dat naast popconcerten en het experiment van het Vienna Art Orchestra, kleine alternatieve ensembles uit het buitenland voorstelde: het Teatro Due uit Parma met een verregaande Hamlet-bewerking, het Berlijnse Grips-theater in de musicale “U-bahn”-revue *Linie 1* en de experimentele *Bacchanten*-enscenering van theatergroep Atis uit Delphi. Vanuit dezelfde optiek ook een dansaanbod, zij het beperkt, omdat Wenen al enkele jaren zijn dansfestival heeft. Naast de Martha Graham Dance Company waren enkel uitgenodigd Kazuo Ohno, de in Japanse dansmiddens hoogvereerde tachtigjarige “vader van de Butoh” en de Franse Compagnie Maguy Marin met *Eden*.

Nieuw programma- onderdeel van de Wiener Festwochen 1987 ten

slotte, was een internationaal kindertheaterfestival, met deelnemers uit Nederland (Toneelwerkgroep Wederzijds en Maccus), Zweden, Italië, BRD, Zwitserland en Oostenrijk. Twee weken lang elke avond kindertheater in het Künstlerhaus. De bedoeling daarbij was een overzicht te bieden van verschillende tendensen en ontwikkelingen binnen het Europese kindertheater; vandaar éénmansvoorstellingen, stadstheaters en groepen uit de “alternatieve” scène. Kwaliteit stond bij de keuze voorop, voor de kinderen van Wenen, maar ook met de stille hoop op vruchtbare impulsen voor het ingeslapen Weense kindertheater.

En tot slot: in één maand tijd bezochten 48.221 theaterliefhebbers de voorstellingen van de Wiener Festwochen. Wenen en theater blijven twee handen op één buik.

Mark Deputter

*Elektra –
Freie Volksbühne,
Berlin –
Foto Ilse Buhs/
Jürgen Remmler*